

Egyed Zsolt
országgyűlési képviselő

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: **X/10953**

Érkezett: **2016 JÚN 01.**

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani a Belügyminisztériumot vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Büntethetőek-e valójában az állatkínzók?”

címmel.

A benyújtott kérdésekre a választ írásban várom.

Tisztelet Miniszter Úr!

Az elmúlt években rengeteg olyan eset látott napvilágot, amelyek mind a védtelen állatokkal szembeni, minden racionális magyarázatot nélkülöző kegyetlenkedésekről szóltak.

A híradásokban több olyan ügyel találkozhattunk, amelyeknek elkövetői fiatal fiúk voltak. Példának okáért a deteki alpolgármester fia, egy kiskutya agyonverője nem töltötte be a 18. életévét, de a jászapáti gólyát agyonrugdosó „fiúk” is iskoláskorúak, mindössze 15 évesek voltak, a legutóbbi ilyen eset pedig mindössze négy napja történt, amikor egy, a kicsinyeit védő vadkacsát fújtak le valamilyen sprével és gyújtottak fel ismeretlen személyek, szemtanúk szerint „fiatalok”. Mindez az elmúlt pár hónap „termése”, de több olyan eset is előfordult az elmúlt évben, amikor az elkövetők vagy fiatalkorúak voltak, vagy – mint a tavalyi átányi harci kutyás ügyben, amikor a két elkövető közül az egyik 14 év alatti volt – gyermekkorúak, akik vonatkozásában a nyomozást meg kellett szüntetni. Ezen túl nem kivételes a csoportos elkövetés is, mint a 2015-ös homokméggyi ügy, ahol vasvillával szúrták nyakon, majd lapáttal verték agyon a tacsó keverék kutyát. Az elkövetők között gyakran

gyermekkorúak is vannak, akik előfordul, hogy – a rossz példát követve – tevékenyen részt is vesznek a kínzásban.

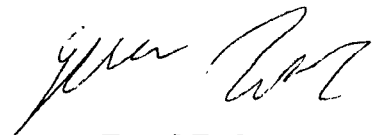
A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) számos büntethetőséget kizáró okot tartalmaz. Ezek egyike a 16. §-ban foglalt gyermekkor, amely kizárja a büntethetőséget annak, aki „a büntetendő cselekmény elkövetésekor a tizennegyedik életévét nem töltötte be, kivéve az emberölés [160. § (1)–(2) bekezdés], az erős felindulásban elkövetett emberölés (161. §), a testi sértés [164. § (8) bekezdés], a rablás [365. § (1)–(4) bekezdés] és a kifosztás [366. § (2)–(3) bekezdés] elkövetőjét, ha a bűncselekmény elkövetésekor a tizenkettedik életévét betöltötte, és az elkövetéskor rendelkezett a bűncselekmény következményeinek felismeréséhez szükséges belátással.”

Egy 2011-es tanulmány (Czabán Bernadett, a Szent István Egyetemen végzett okleveles kynologus, szakdolgozatában átfogó elemzést végzett az állatkínzás bűncselekményekről Magyarországon 2004-2011 időszakra vonatkozóan. A szakdolgozat címe: Állatkínzás bűncselekmények elemzése 2004-2011. valamint, a kutyákkal kapcsolatban elkövetett bűncselekmények vizsgálata 2011.) szerint az állatkínzások elkövetése miatt indult eljárások kb. 50%-a a nyomozás szakaszában megszüntetésre kerül. Ez 2011-es adat, de elég ijesztő és jelez pár olyan problémát, amellyel a jogalkotónak indokolt lehet foglalkoznia.

A fentiek alapján kérdezem Miniszter Urat, hogy a 2015-ös évben hány feljelentés érkezett, hány büntetőeljárás indult és hány esetben emeltek vádat, majd hány ítélet született állatkínzás elkövetése miatt. Pontosan hány ügyben történt az elkövetés csoportosan? A nyomozati szakaszban megszüntetésre kerülő ügyeknek hány %-a került amiatt megszüntetésre, mert az elkövető gyermekkorú volt? Hány személlyel szemben nem tudták lefolytatni 2015-ben az eljárást azért, mert 14 év alatti volt, illetve ezek közül hányan voltak 12-14 év közötti életkorúak?

Várom mielőbbi válaszát.

Budapest, 2016. május 31.

Egyed Zsolt
Jobbik